

danne sammenslutninger, og erfaringerne har vist, at det ofte har været vanskeligt for disse at fremskaffe den nødvendige egenkapital til gennemførelse af projekter af en passende størrelse, og at kommunerne i det hele må anses for mere velegnede til at varetage de pågældende opgaver.

Til stk. 3. Lånenes løbetid er ifølge den gældende lovs § 9, stk. 3, højst 25 år, men foreslås nu fastsat til højst 30 år, svarende til den foreslåede løbetid for garantier for lån til finansiering af faste anlæg i forslagets § 6, stk. 3.

Den foreslåede regel om forrentning af lånene svarer til bestemmelsen i lovens § 9, stk. 4, idet det forudsættes, at spørgsmålet forhandles med finansministeren. Rentefoden har hidtil været fastsat til 5 pct. p. a. Den hidtidige adgang til inden for særligt vanskeligt stillede områder at kunne yde lån til nedsat rente foreslås ikke opretholdt, da der ikke skønnes at foreligge behov for ydelse af lån med en rente på under 5 pct. p. a.

Til stk. 4. Den foreslåede regel svarer til bestemmelsen i den gældende lovs § 9, stk. 1, pkt. 2.

Til § 10.

Til stk. 1. Det foreslås at opretholde adgangen ifølge den gældende lovs § 7, stk. 1, til at yde lån i stedet for garanti for lån til anlægsfinansiering i tilfælde, hvor belåning af en tilsagt garanti ikke har kunnet opnås på almindelige markedsvilkår — herunder til almindelig markedsrente — og at udvide adgangen hertil, hvor en belåning ikke i øvrigt har kunnet gennemføres på vilkår, der svarer til tilsagnets forudsætninger.

Forslaget må ses på baggrund af de vanskeligheder, der på grund af det anspændte kapitalmarked har vist sig ved belåningen af de tilsagte garantier, og som bl. a. har medført, at lån i en række tilfælde er blevet ydet med væsentlig kortere løbetid end forudsat i garantitilsagnene. Forslaget til sigter ikke i øvrigt for egnsudviklingsområderne særligt at lempe de generelle aktivitetsdæmpende foranstaltninger, der er gennemført for landet som helhed, uanset at de herskende forhold på kapitalmarkedet på grund af egnsudviklingsområdernes svage erhvervs- og beskæftigelsesmæssige struktur vil kunne medføre væsentlige og utilsigtede vanskeligheder i disse.

Til stk. 2. Den foreslåede regel svarer til bestemmelsen i den gældende lovs § 7, stk. 2, idet det forudsættes, at spørgsmålet forhandles med finansministeren.

Til § 11.

Til stk. 1. Den foreslåede bestemmelse er ny. Erfaringerne i de forløbne år har vist, at der kan

opstå visse startvanskeligheder for industrivirksomheder, der etablerer sig i egnsudviklingsområder, hvor der ikke findes nogen industriel tradition og industrielt trænet arbejdskraft. Også andre særlige forhold, som f. eks. produktionsomstillinger, som kan stille nye krav til arbejdskraften, kan i de første år, indtil tilstrækkelig produktivitet er opnået, belaste virksomhedernes økonomi.

Lov nr. 194 af 18. maj 1960 om erhvervsmæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere indeholder hjemmel for arbejdsministeriet til at yde bistand til op- eller tillæring af den af virksomhederne antagne ufaglærte arbejdskraft. Denne bistand ydes som støtte til gennemførelse af branchegodkendte oplæringskurser, der afholdes enten på de skoler for ikke-faglærte, der findes i de forskellige landsdele, eller på virksomhederne selv, og det tilstræbes i det mindste at give en oplæring, der dækker en del af et brancheområde.

Da sigtet med uddannelsesloven er at øge kursusdeltagernes faglige og dermed også deres geografiske bevægelighed, vil der i en række tilfælde ikke i henhold til denne lov kunne ydes støtte til den oplæring, der er behov for i de udflyttende virksomheder. Der vil i disse ofte være brug for en tillæring, der alene tager sigte på at sætte de beskæftigede i stand til at varetage et ganske bestemt arbejde i en bestemt virksomhed og bibringe dem de for opnåelse af en tilstrækkelig produktivitet nødvendige færdigheder og dermed lette virksomhedens etablering og videreudvikling i et egnsudviklingsområde. Uddannelsesloven giver heller ikke mulighed for at yde bistand til virksomheder som følge af disses lave indtjening i en indkøringsperiode.

Da der således foreligger et behov for bistand ud over den, der vil kunne opnås i henhold til uddannelsesloven, hvis bistandsmuligheder i øvrigt forudsættes udnyttet, foreslås det, at der åbnes adgang til at yde tilskud til industrivirksomheder, der i forbindelse med etablering, væsentlig udvidelse eller produktionsomstilling må forventes at få eller har haft særlige udgifter, herunder udgifter til oplæring og træning af arbejdskraft, som følge af beliggenhed i et industrielt mindre udviklet område.

Det forudsættes, at tilskud af den i forslaget omhandlede art kun kan ydes, hvor de særlige udgifter står i forbindelse med lav produktivitet og må antages i væsentlig grad at forringe eller have forringet virksomhedens driftsresultat og dermed dens økonomiske grundlag. Det må bero på rådets konkrete vurdering, om der i det enkelte tilfælde findes tilstrækkeligt grundlag for at yde tilskud til kompensation for unormal lav produktivitet. Det overlades ligeledes til rådet at afgøre, hvorvidt bistan-